

[Jes Lunde]

samfundet på den måde, at vi ikke tør være bare en lille smule fremsynede.

Der er også brug for at etablere flere praktikpladser, der er brug for flere uddannelsespladser i de videregående uddannelser.

På det erhvervspolitiske område mener vi at der er for få virkemidler i dag i den danske erhvervspolitik. Derfor har vi selvfølgelig foreslået flere midler afsat til udviklingsprogrammer. Vi synes, det har været godt, at man har lavet de udviklingsprogrammer, der er lavet, men vi mener, der er behov for langt flere. Vi vil gerne pege på vedvarende energi, energibesparelse, miljøteknologi, ældreforsorg, kollektiv trafik og telekommunikation som områder, hvor det for os at se er oplagt for Danmark at satse. Vi skal forstå at gøre de områder, hvor vi internationalt ligger forholdsvis godt, til styrkeområder også, til områder, hvor vi satser bevidst industrielt for at få en international styrkeposition og også senere en eksport.

Jeg tror, det er gået op for ganske mange erhvervsvirksomheder i landet, at sådan noget kan være positivt. Det er i hvert fald ikke længere siden end i går, at jeg havde en eksportchef fra et privat firma i røret, som sagde: Hvorfor gør I dog ikke meget mere i den erhvervspolitik? Han har hamret på de borgerlige partier. De har ingen som helst forståelse for hans synspunkter. Men han spørger også: Hvorfor gør I da ikke meget mere i det? Det var en virksomhed inden for den kollektive trafik, der var tale om her, som pegede på, at vi har et godt kollektivt trafiksystem, når vi sammenligner os med lande omkring os; hvis vi tør satse endnu mere på det, så bliver vi stærke også eksportmæssigt, og så har vi en vare, der kan sælges, når andre finder ud af også at bevæge sig i den retning.

Det samme gælder hele miljøområdet. Vi har været nogle af de første til at stille skrappe krav. Det har industrien brokket sig over herhjemme, men når de så efterhånden har affundet sig med det, finder de ud af, at der også er en eksportmæssig niche her. Når vi bliver stærke i at levere de produkter, der er mere miljømæssigt forsvarlige, eller som kan løse nogle miljømæssige problemer, er der et voldsomt eksportmarked ude i verden, hvor miljøbevidstheden heldigvis da også er på fremmarch.

Vi mener, det er oplagt ved en lejlighed som denne, hvor vi stemmer om finansloven, at afsætte flere bevillinger til disse områder både til

udviklingsprogrammer, til systemeksport og andre ting.

Vi har også et behov for at styrke forskningen i Danmark. Også her har regeringen skåret ned mange år i træk. Det betyder, at vi kommer til at halte bagefter og bruger langt færre penge på forskning, end man gør i de øvrige OECD-lande.

Alt i alt drejer det sig om at gøre en aktiv indsats for at komme ud af problemerne i stedet for bare at gro til i passivitet og acceptere, at krisen er, som den er, og at man ikke kan gøre noget ved det.

Det er også vigtigt, at de miljømæssige problemer, vi har, afspejler sig i finansloven på alle leder og kanter. Jeg har nævnt det i forbindelse med erhvervspolitikken, jeg vil også gerne nævne det direkte om Miljøministeriet, hvor det er nødvendigt med bevillinger til forskellige tiltag. Jeg vil nævne det, når vi laver indtægtspolitik herinde. Her er det for os at se afgørende også at bruge vores indtægtspolitik til at stimulere fornuftigt miljømæssigt. Derfor er en meget pæn del af de indtægter, SF foreslår til finansiering af vores forslag, miljø-, energi- og resourceafgifter, som har et formål, som er mangesidigt, dels at skaffe nogle penge i kassen, men endnu mere vigtigt: at tilskynde til, at folk opfører sig miljømæssigt mere fornuftigt. Det gavner oven i købet betalingsbalancen meget, fordi det meste af det skidt og stads, vi hælder ud i naturen og forgifter den med, er importerede varer.

Vi mener også generelt, at der i den offentlige sektor er brug for nogle serviceforbedringer rundt omkring. Vi har stadig væk mange uløste opgaver i vores land. Selv om regeringen giver indtryk af, at vi har et velfærdssamfund, der er gået over gevind, og hvor overfloden er så larmende, at det næsten ikke er til at være der for offentlige ydelser, mener vi ikke, det er en rigtig beskrivelse af situationen. Tværtimod mener vi, at der er mange mennesker, der står i en nødsituation og mangler en håndsrækning fra det offentlige, mangler en hjælp til at få løst nogle problemer.

Vi kan nævne sådan noget som den nødlidende kollektive trafik, vi kan nævne byfornyelse, vi kan nævne mangelen på plejehjem, og vi kan nævne mangelen på daginstitutioner. Der er masser af tilfælde, hvor den offentlige service ikke forslår i forhold til de reelle proble-